

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§.V. Prandium, Cœna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

cum ictu impetendo, quàm si examen tuum particulare sit quasi individuum vagum, & ictu incerto mox in hoc, mox in illud feratur, absque eo, quòd teipsum noscas, & quid tibi desit, scias. Hoc sensu inter septem Sapientum dicta inferi meretur vulgatum illud: *Nosce teipsum.* Hic scopus erat S. P. Nostri, dum modum docuit per examen particulare pravas consuetudines, passiones, vitia extirpandi, virtutes implantandi, ad perfectionem, unionem cum DEO, & faustum illud prædestinationis æternæ omen perveniendi: ut scilicet victor tuâ ipsius pace internâ. ac plenâ animi tranquillitate in hac miseriarum valle potiaris.

§. V.

Prandium, Cœna.

Dato ad id signo, animum in cœlum ad providum ac benignum illum Patrem-familias leva, & inter eundem dic: *Oculi omnium in te sperant Domine, & tu das illis escam in tempore opportuno [statutâ horâ apud Religiosos] aperis tu manum tuam, & implet omne animam benedictione.* Pl. 144. Inter orandum sub initium & finem mensæ sis animo recollecto. Et sicut in omni alia, ita & in hac communi oratione non sis taciturnus, sed cum S. P. N. altè & ferventer ora. Benedictio sive oratio olim missa à S. P. N. & à nostris ad mensam, quando non jubetur quis præorare, secretò dici solita erat sequens.

Ante

Ante sumptionem.

Nos & ea, quæ sumpturi sumus, benedicat
DEUS Trinus & unus, Pater, & Fi-
lius, & Spiritus S. Pater noster. Ave Maria.

Post sumptionem.

Laus DEO, pax vivis, requies defunctis.
Tu autem Domine miserere nobis, DEO gra-
tias. Kyrie - Christe - Kyrie - Pater noster. DEUS
det Ecclesia sua pacem, nobis & Benefactoribus
vostis suam gratiam, & post mortem vitam aeter-
nam.

Beata viscera Maria Virginis, quæ portaverunt
aeterni Patris Filium, Amen.

Affidens mensæ, & circumspiciens ex utra-
que parte, num quid tibi proximè assidentibus
desit. Fac intentionem inter cætera hanc: quia
tu Domine de novo mihi toties quoties præsens
fis, quoties aliquid comedo & bibo; quia & in
hoc ipso es, faciam cum tua gratia, ut hæc tua
quasi aucta in me præsentia non sit tibi fastidio:
omnem guttam sanguinis, quam inde acqui-
ram, tibi, tuo servitio, & salutis animarum de-
voveo.

Varia sunt, quæ tempore mensæ pias possunt
ingerere cogitationes, v. g. dum scutellas, con-
vivas, cibos aspicias; versa animo scutellas mi-
nores tres, & quartam majorem ex vili materia
coctas, & in Sacello Lauretano asservatas, &
qualiter à puero Christus ex iis cum Maria & Jo-
sepho pastus sit, qualiter postmodum accubue-
rit

rit cum Pharisæis, Zachæo, Matthæo, Peccatoribus, Discipulis & Apostolis ante & post Resurrectionem; & præcipuè, quomodo in Cœna ultima cum 12. Apostolis discubuerit, Luc. 22. & accepto pane gratias egerit, eum fregerit, & dederit eis, dicens: *Hoc est Corpus meum, quod pro vobis datur: Hoc facite in meam commemorationem*; similiter & calicem, dicens: *Hic est Calix novum testamentum in Sanguine meo, qui pro vobis fundetur*. Demum cogita, si in Societate perseveraveris, multaque pro DEI gloria egeris & pertuleris, in te quoque cadere promissionem à Christo in Cœna ultima Apostolis factam: *Vos estis, qui permanistis mecum in tentationibus meis; & ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo*, Luc. 22. cibum scilicet illum invisibilem, & potum, qui ab hominibus videri non potest. Tob. 22. Suspira, ut omnes assidentes aliquando tecum sint convivæ Christi, & nemo ob defectum vestis nuptialis, gratiæ sanctificantis, vel olei bonorum operum ac meritorum excludatur à nuptiis Agni, item ut de nullo conviva quæri possit Christus: *Ecce manus tradentis me (peccato mortali obstricti) mecum est in mensa*, Luc. 22.

Dum S. Script. aliisque libros spirituales legi audis tempore prandii & cœnæ (ubi NB. Lector mensæ reflectat, & hanc esse unum de die opus, quod perfectè agere debet, legendo distinctè & clarè) cogita verbum DEI, ejusque voluntatis impletionem esse cibum animæ. Dole, quòd

tot gentiles, rudes explanatione verbi divini destituti sint, juxta illud Thren. 3. *Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis, & altè animo tuo insculptum maneat illud Joan. 4. Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus eius.* Dum mensæ ministri cibos afferunt, occurrat illud Matth. 4. *Angeli accesserunt, & ministrabant ei.* Et Matth. 20. *Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister, & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus, sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare.* Et Luc. 22. *Qui major est in vobis, fiat sicut minor, & qui precessor est, sicut ministrator.* Nam quis major est? qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat.

Dum cibi lautiores aut plures cum potu domi vel foris inferuntur. Cogita illud Ps. 77. *Panem Angelorum manducavit homo, cibaria misit illis in abundantia, renuit consolari anima mea (sensualitati indulgendo in esca & potu) memor fui DEI, & consolatus sum.* Et Gen. 4. *Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius.* Et Luc. 21. *Attendite, ne fortè graventur corda vestra.* Et Eccl. 37. *Noli avidus esse in omni epulatione, & non te effundas super omnem escam; in multis enim escis erit infirmitas, & aviditas appropinquabit usque ad coleram.* Propter crapulam multi obierunt; qui autem abstinens est, adjiciet vitam.

Demum, antequam veniam ad observanda
cirea

circa temperantiam, inculcate hinc duo debeo: *1mo* debitam erga Fundatores, Benefactores domuum, in quibus degis, gratitudinem, Hinc accurte persolvere debes, quæ circa Sacra, Communiones, vel memoriam habendam promulgantur in triclinio. Dein ad perfectionem illam eniti, quam Fundatores vel Benefactores domuum in hominibus Societatis eorum liberalitate victuris semper fore supposuerunt.

2do inflat subin, sed malè homines etiam humiliori loco natos abundantia rerum in provinciis aut domibus, in quibus degunt, ità ut quasi despiciant Confratres cæteros, quibus curtiore domi supellex, tu econtra in tali casu eo humilior esto in oculis tuis respectu illorum, quia & plùs, quàm tu, sæpè merentur, & plùs te in sæculo reliquerunt.

ANIMADVERSIÒ IV.

Circa Temperantiam.

IN quo ea consistat, & quòd sinè ea impossibile sit, ut Apostolicam vocationem præferens aliquid boni apud proximum operetur, sat superque scitur; si contra eam impingis, signum est, quòd motiva quemlibet honestum, ne dicam, religiosum hominem ad eam incitantia non satis vivaciter tibi ob oculos ponas. Sæpiùs igitur manè, & eo maxime die, quo occasio, temperantiæ limites transgrediendi, subministrari posset: Sequentia perpende & rumina, 1. Quis tibi in inferno, ubi jam dudum
esso

esse debueras, modò cibus esset ex veneno aspidum insanabili? quis potus ex calice furoris Domini? cujus saxe in totam retrò æternitatem non erit exinanita. 2. Quomodo torquenda sit anima in purgatorio ob hanc, illam in cibo potu- que sensualitatem, excessum. 3. Quem cibum ac potum habeant, habuerint, & porrò habituri sint tot servi DEI etiam summo loco nati, tot alii te meliores. Filius prodigus verè pœnitens contentus erat pane mercenariorum in domo patris sui, postquam siliquas porcorum, spurcas corporis voluptates fastidierat. Jacob constans DEO obsequium pollicebatur, Gen. 28. si daret panem ad manducandum, & vestem ad induendum. Et tu murmurabis, habens præter panem hæc, illa condimenta? 4. Necessitas comedendi & bibendi onus & tributum est mortali homini impositum, quod scandalum respectu sæcularium? si id aggravari videant à te religioso, etiam cum detrimento sanitatis, quæri scabiosè, sumi inordinatè cum prostitutione famæ propriæ & ordinis, cui mancipatus es, dum externi ex vino liberaliùs, aut per excessum hausto advertunt, te, qui aliàs tam subtiliter disputas, tam nervosè peroras, tanto, ut videtur, zelo pro animarum salute laboras, advertunt, inquam, te bestiarum illarum inclinationi aut vicio affinem esse, quorum sanguinem Noemus primæ à se plantatæ vineæ dicitur affudisse, imò brutis animantibus pejorem esse, quæ tantum cibi potûsque sumunt, ut reficiantur, non opprimantur vires. 5. Religiosus status est por-

tus,

tus, omnis inquietudinis & curarum expertus, eò per DEI gratiam appulsus deseruisti mundum, idè, ut necesse non sit ratione ventris saginandi, quod gentes inquirunt, cogitare in crastinum, juxta Christi monitum. Dato campanulæ signo, aliorum curâ & labore, inuenis providisse tibi DEUM non tantùm de necessariis, sed & frequenter iis, quæ ad vires magis pro ejus servitio corroborandas, & honestam oblectationem in qualitate & quantitate tali deseruiunt, quali plures in sæculo opulenti non perfruuntur. Et post hæc omnia ulterius semper inquietaberis pro hodie vel cras? aut conquereris hoc, illud tibi denegatum esse? quàm severas à te DEUS rationes exiget? quòd, qui effectum paupertatis, quam spontaneè vovisti DEO, & necessariorum defectum, debebas patienti, æquo, imò & hilari animo perferre; præter necessaria, tam avidè semper superflua, etiam cum sanitatis propria incommodo, appetieris, inordinate sumptis, scèdumque ac turpe Gastrimargiæ vitium adeò cum annis inoleverit: quod jam tum ab annis multis ità debellatum esse debebat ab homine ad perfectionem consequendam obligato, ut nec rigidus Censor quidquam, hoc in genere, inveniret reprehendendum. Humanum est errare, & potest ingenuo ac honesto viro constringere vice unâ, ut sive ob malam stomachi dispositionem, sive aliâ ex causâ potus, etiam non per excessum sumptus, caput turbet; sed sicut diabolicum est in errore aut vitio quocunque perseverare, ità hoc in genere vel maximè, cum

con-

contractus, vitii, intemperantiæ habitus ostendat
 omnis te prorsus ingenuæ honestatis esse obli-
 tum. In omni animadversione conor instillare
 aliquod principium, ad quod, velut normam,
 mores & actiones tuas à juventute in seram sene-
 ctam dirigas, modò arcum nimis altè non ten-
 dam. Ecce tu profiteris vitam Apostolicam, tu
 scis, quòd sinè temperantia nil boni vocationi
 tuæ conformiter effecturus sis apud proximum,
 adeoque malè coram districto Iudice aliquando
 substiturus. Præcellas veritas ista cogitationes
 filiorum DEI ingerere, & ad Sanctorum hoc in
 puncto vestigia sectanda te deberet impellere.
 modò hoc tantùm peto, ut tibi & proximo frugi
 esse possis, & Societati non sis dedecori. In
 cibo potùque ità te moderare, talem cautelam
 adhibe, qualem scis & vides indies ab opulento
 etiam aut nobili sæculari homine prudente adhi-
 beri, cui cordi est illa Eccli. 31. doctrina: *Quàm
 sufficiens est homini erudito vinum exiguum, sono-
 nus sanitatis in homine parco, dormiet usque ma-
 nè, & anima illius cum ipso delectabitur, vinum
 in iucunditatem creatum est, & non in ebrietatem
 ab initio. Exultatio animæ & cordis vinum mode-
 ratè sumptum. Sanitas est anima & corpori mode-
 ratus potus. Amaritudo animæ vinum multum
 potatum.*

Hoc ultimum nimis quàm verum esse expe-
 riuntur, qui protractos in seram noctem amant
 potus, nec debito tempore ad quietem se com-
 ponunt. Sic enim die altero, dum maturè sur-

gendum est, & publicæ actiones obeundæ, malè se dispositos esse animadvertunt.

§. VI.

De opere humili, colloquio, Litanis,

OPUS HUMILE.

Certum est non tam DEUM respicere opus ipsum, quàm quomodo & quâ intentione fiat. Hinc mereri pro æternitate plus potes opere vili ac humili, quàm magno & glorioso, debitis qualitatibus destituto. *In vita meritis præstant adverbia verbis.* Adverbia sunt *bene, ferventer, humiliter, devotè, quomodo* & *quia hoc, illud opus vult DEUS.* Si ad hæc adverbia, v. g. dum lavas scute las, attendis, etiam meritum ex opere humili comparandum non corrumpes inutili, ac regulis non conformi confabulatione. Quidam vir magnus & sanctus ex nostris interrogatus, cur diligentiam tantam adhiberet, ut tersione suâ nitidos orbes redderet; respondit: jam multos effluxisse annos, à quibus opus quodcunque sive magnum, sive parvum purissimâ, quâ posset, intentione per manus B. V. immaculatè conceptæ DEI Matris Divinæ Majestati offerret, adèoque sollicitum se esse, ut minimum etiam opus mutilum, mancum, imperfectum non deveniat ad illas purissimas manus, Ergo & hoc tene pro principio, quod pari modo opus quodcunque humile aut exiguum velis peragere,

COLLO-